

имали нуждѣ да ся запазвать отъ нападаніе-то на другы тамъ варварскы народы, нѣ най-сѣтнѣ съ бой сполучили да ся освободять отъ тѣхъ. Тогазы тѣ ся утвърдили още по-добрѣ въ земѣ-тѣ си и основали първо свое *Господарство*, на което прѣдѣлы-ты испослѣ разширили откамъ югъ дори до Азовско море и Кавказскы планины.

Тѣхно-то имя *Българе* става извѣстно въ Историѣ-тѣ още въ II вѣкѣ прѣдъ Р. Х., а именно въ 129-116 год., когато станѣли голѣмы смѣщенія и размирицы въ Кавказскы горы, та мнозина отъ Българы-ты оставили отечество-то си, прѣминѣли планинѣ-тѣ и отишли, та ся поселили въ Арменіѣ при рѣкѣ Гогъ, гдѣто остаи за много врѣмя. Начяльникъ на това поселеніе былъ Вѣгѣндуръ Българъ Вѣнтъ, отъ имя на когото ся нарѣкло и поселеніе-то *Вананшъ*.

Въ начяло отъ V вѣкѣ слѣдъ Р. Х. единъ дѣлъ отъ Българы-ты изъ Великѣ Българіѣ достигнѣли до сѣверны-ты брѣгове на Черно море. Това тѣхно поселеніе ся нарѣкло *Черна Българія* *). Оттамъ тѣ,

*) Нѣкои Историци отъ срѣдни-ты вѣкове бѣлѣжатъ прѣдѣлы-ты на Чернѣ Българіѣ откамъ-югъ съ Старѣ-Планинѣ; откамъ-западъ съ рѣкѣ Осьмъ; откамъ-сѣверъ съ Дунава и Траяновѣй бедемъ (нынѣшниѣ желѣзницѣ въ Добричѣ), а откамъ-востокъ съ Черно море. Нѣ както и да е, това Българско поселеніе не е добыло имя-то си отъ Черно море, а понеже е было малко и слабо, нарѣчено е по старыя обичай *Черна Българія* за отличіе отъ Великѣ или Бѣлѣ Българіѣ, която е была на Волгѣ.